

(ve de la pàg. 3)

Festival d'Arbúcies

Som una nació

pendencias de las naciones, siendo víctimas las unas en nombre del comunismo y las otras en nombre del imperio capitalista. TERCERO. Cada día más, los poderes públicos deben controlar y propulsar, directa o indirectamente, la economía del país, sea en el campo bolchevique llamado comunista, sea en el campo del capital privado. Que en sí, los gobiernos son agentes de primer orden para acumular riquezas al estado burocrático del Este, y, en occidente, enriquece más al rico, que, cuanto más tiene, más el estado está a su servicio. ¡He apuñ la política ejercida hasta ahora por las tendencias en el poder, de derechas o de izquierdas sin excepción. Pero parece que no es la voluntad de seguir esta rutina por los demócratas que ocupan el poder en Francia. Sin embargo hay que esperar los resultados en preparación: De esta descentralización administrativa de poder y gestión hasta las comunidades locales para responsabilizar al ciudadano, barniz de un federalismo pimargallista que pretende atacar el cáncer de la sociedad: la burocracia administrativa y el monopolio del dinero. Eso es el fondo del trabajo que está haciendo el gobierno no Mauroy.

¿La democracia andará un paso más?. Es posible si los trabajadores y los amantes de la justicia y de la libertad ayudamos a esta evolución que es una Revolución si los socialistas i demócratas franceses realizan sus promesas. Anton RUTLLAN

A primers de juliol va tenir lloc un recital de música rock, folk i jazz al poble veí d'Arbúcies. Estava organitzat per uns quans joves arbuciencs que, jugant-se la pell, van afrontar l'alt pressupost amb confiança, però el festival va ser un total fracàs econòmic, i quedaren els quatre organitzadors agafats fins el coll.

Però realment la cosa no acaba ací, el més llastimós és la reacció de part del poble d'Arbúcies que amb excuses inversemblants va posar tots els entrebancs possibles a la realització del recital (sempre hi ha qui està disposat a defensar la pàtria i la moral social com a autèntics salvadors). Malgrat totes les travetes l'organització va tirar endavant i la crispació va arribar a tals extrems que van haver-hi diferents amenaces de bomba. El dia del festival hi havia més gent fora que dins del recinte del camp de futbol, però no perquè no tinguessin peles per entrar o per escoltar la música des de fora, sinó per a veure què passava i poder-ho explicar a les amistats com a bon teme de conversa després.

Si diem això és dona mostra d'una psicologia molt particular dels pobles de l'interior davant qualsevol tipus de fet cultural; ja siguin aplecs, recitals, teatre, cinema o exposicions en que el ciutadà s'hi gira d'esquena, quan no hi pos en obstacles amb total hipocresia. TERRA va estar a l'altura del moment fent un especial dedicat íntegrament a aquest festival d'Arbúcies i que us adjuntem amb el que ara teniu a les mans. La por i la ignorància són els pitjors amics de la cultura.

Gràcies companys pel vostre esforç.

Estem en un temps de aprofundiment i retrobament de la nostra identitat nacional. Després de diversos fets clarament provocadors, essent-ne el millor exponent el "manifiesto de los 2300 marginados idiscriminados intelectuales", el poble català ha començat a reaccionar de manera contundent aplegant a més de 80.000 nacionalistes el dia de Sant Joan al Camp del Barça.

Cal reafirmar la nostra raó de ser i la voluntat de seguir sent cada dia i en cada moment, escrivint, llegint, parlant, signant i conversant en català, i intentant una vegada més ser compresos pels nostres veïns de la resta d'Espanya, i que comprenquin tots els botiflers que el cant d'un poble no es fa callar amb "decretos" i trampes.

També és necessari reafirmar la unitat de la llengua i la cultura dels PAISOS CATALANS, i això no és discriminació. La cultura mai no ha de separar els pobles per poca voluntat d'entesa que es pretengui, sinó al contrari, les cultures en posar-se en contacte sempre s'enriqueixen, però per a fer aquest trasvassament cultural primer cal tenir una cultura consolidada. Per tot el que s'ha dit, no es pot deixar passar la Diada d'enguany sense que sigui una altra data destacada del catalanisme i fins i tot cal anar més lluny en els propòsits i en els fets.

Per això, malgrat no tenir un estat propi i independent podem dir ben alt i sense embuts: SOM UNA NACIÓ AHIR; AVUI; DEMÀ I... SEMPRE !!! Per més que des de Madrid se'ns digui que de NACIÓN solament ni hi ha UNA; GRANDE i LIBRE.